

Udlændinge- og Integrationsministeriet

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, lov om dansk indfødsret og integrationsloven

(Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karenperiode i visse visumsager og tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidsvisum til diplomater m.v. og forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egen finansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemlen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge og fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige samt genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. november 2020 til den 11. december 2020 været sendt i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer mv.

Lovforslagets element om tydeliggørelse af hjemlen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge har været sendt i høring hos de samme myndigheder og organisationer i perioden fra den 10. februar 2021 til den 10. marts 2021.

Lovforslagets element om fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge har været sendt i høring hos de samme myndigheder og organisationer i perioden fra den 26. marts 2021 til den 23. april 2021.

Lovforslagets element om berigtigelse af ordlyden i bestemmelsen om danskbonus efter integrationslovens § 22 har ikke været sendt i høring, idet Udlændinge- og Integrationsministeriet først sent i processen er blevet opmærksom på, at der er behov for denne lovændring.

Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty Nu, Amnesty International, Andelsboligforeningernes fællesrepræsentation, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes Landsforening, Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk

29. april 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Anne-Marie Træholt

Sags nr. 2020 - 8935
Akt-id 1506947

Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Missionsråd, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, DI, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DSI, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, European Communications Office (ECO), European Environment Agency, Fagbevægelsens Hovedorganisation – FH (tidl. LO), Familieretshuset, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Folkehøgskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Handels, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Community / Erhverv Aarhus, International Council for the Exploration of the Sea (ICES), International Organization for Migration (IOM), Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kvinfo, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen "Et barn To forældre", Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellempfolkeligt Samvirke, Odense Universitetshospital, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, PTU – Livet efter ulykken, RED Rådgivning, Red Barnet, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, samtlige byretter, SOS Racisme, Sundhedskartellet, Udlændingenævnet, Ungdommens Røde Kors, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), United Nations Childrens Fund (UNICEF), United Nations Development Programme (UNDP), United Nations Environment Programme (UNEP), United Nations Office for Project Services (UNOPS), United Nations Population Fund (UNFPA), United Nations Women, World Food Programme (WFP), World Health Organization (WHO), Work-live-stay southern Denmark, Ældresagen, Ægteskab uden grænser, Aarhus kommune – Socialforvaltningen, Aarhus Erhverv / International Community, 3 F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR).

Udlændinge- og Integrationsministeriet har modtaget høringsvar med bemærkninger til lovforslaget fra:

Bedsteforældre for Asyl, Børnerådet, Danes Worldwide, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Institut for

Menneskerettigheder, KL, Rigspolitiet, Røde Kors, SOS Racisme, Udlændingenævnet.

Følgende har afgivet høringssvar, men har ikke haft bemærkninger til lovforslaget, eller har ikke ønsket at udtale sig om lovudkastet:

Advokatrådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Regioner, Den Katolske Kirke i Danmark, Erhvervsstyrelsen, Familieretshuset, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Københavns Byret, Retslægerådet, Rigsadvokaten, Rådet for Etniske Minoriteter, Vestre Landsret, Ældre Sagen, Østre Landsret, Aarhus kommune - Socialforvaltningen.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter af indholdsmæssig karakter i de modtagne høringssvar så vidt muligt opdelt efter den struktur, der er i lovforslagets bemærkninger. Udlændinge- og Integrationsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

Bemærkninger af teknisk og generel politisk karakter samt bemærkninger, der ikke vedrører lovudkastet, indgår ikke i høringsoversigten. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan for en fuldstændig gennemgang af samtlige synspunkter henvise til høringssvarene, som er sendt til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg og til Folketingets Indfødsretsudvalg.

2. Høringssvarene

2.1. Udstedelse af langtidsvisum til udlændinge, der nyder diplomatiske rettigheder, m.fl.

Datatilsynet har i forhold til lovforslagets § 1, nr. 14, hvorved foreslås indsat en ny bestemmelse i udlændingelovens § 45 a, stk. 5, om udveksling af oplysninger mellem Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udenrigsministeriet og efterretningstjenesterne fra en sag omfattet af udlændingelovens § 47, stk. 1, noteret sig ministeriets bemærkninger og vurderinger og på baggrund deraf fundet, at ændringsforslaget ikke giver anledning til yderligere bemærkninger.

2.2. Karensperiode i visesager

SOS Racisme finder, at den foreslåede mulighed for at give karens i tre år til en kvinde, der har født et barn under et visumophold i Danmark, vil gøre det meget vanskeligere for forældrene at mødes, herunder da de tre års karenstid fra at få visum til Danmark, efter SOS Racismes opfattelse, også gælder karens fra visum til andre Schengenlande. SOS Racisme finder endvidere ikke, at den foreslåede bestemmelse, der giver myndighederne mulighed for at fravige karens, er tilstrækkelig.

Efter **SOS Racismes** opfattelse er derudover såvel den eksisterende praksis med at afkorte visumperioder for at forhindre, at gravide visumansøgere føder under opholdet i Danmark, som den foreslåede ændring næppe i overensstemmelse med Kvindekonventionens regler om at sikre kvinder adgang til passende – og om nødvendigt – gratis bistand i forbindelse med bl.a. graviditet og nedkomst eller Børnekonventionens regler om hensynet til barnets tarv samt sikringen af, at barnet ikke adskilles fra sine forældre.

Som det fremgår af lovforslagets pkt. 2.2.2, er det efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ikke rimeligt, at personer, der ikke har været ærlige over for udlændingemyndighederne om det reelle formål med visumopholdet i forbindelse med en ansøgning om visum, fremadrettet blot skal have mulighed for at opnå visum til Danmark på ny. Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der bør indføres en ny mulighed for meddelelse af karens for opnåelse af visum til Danmark, der kan finde anvendelse i situationer, hvor en visumansøger under et tidligere visumophold har født et barn her i landet uden på forhånd at have indgået en aftale med et privat fødested om fødslen og på forhånd at have betalt herfor.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker i den forbindelse, at den foreslåede mulighed for at meddele karens – som de gældende karensregler – alene vil have betydning for udlændingens mulighed for at opnå Schengenvisum til Danmark. Det vil således fortsat være muligt for en udenlandsk kvinde, der af de danske myndigheder er blevet pålagt karens efter den foreslåede ordning, at søge Schengenvisum hos et af de øvrige Schengenlande og opnå visum dertil.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at den foreslåede ordning efter ministeriets opfattelse er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, idet der i hvert enkelt tilfælde vil blive foretaget en konkret og individuel vurdering af visumansøgningen, og der samtidig indføres mulighed for at fravige karens efter en konkret vurdering, og idet der ikke vil skulle gives karens, hvis dette i øvrigt strider mod Danmarks internationale forpligtelser.

2.3. Asylansøgere adgang til beskæftigelse

Røde Kors har generelt forståelse for ønsket om at sikre, at adgangen til beskæftigelse sker på et gennemsigtigt og lige grundlag, men opfordrer samtidig regeringen til at overveje en langsigtet løsning for de mennesker, der befinder sig i Danmark på tålt ophold. Røde Kors bemærker, at de i forhold til forslaget om at indføre tidsbegrænsning af adgangen til beskæftigelse finder det væsentligt, at den nye procedure sker ved en smidig sagsbehandling, så der ikke opstår problemer i relationen til arbejdsgiverne på grund af det ekstra sagsskridt, og de derfor finder det positivt, at asylansøgerne kan fortsætte deres arbejde, mens ansøgningen om forlængelse behandles, når ansøgning indgives rettidigt. Røde Kors anbefaler i den forbindelse, at der etableres en ordning, så der automatisk gives besked, når det er tid til at søge om forlængelse. I forhold til de foreslåede regler om inddragelse af adgangen til beskæftigelse i tilfælde af svig, eller hvis betingelserne ikke længere er

opfyldt, anfører Røde Kors, at det er vigtigt, at der som foreslået, arbejdes med en nedre grænse på 14 dage i forhold til opholdspligten.

SOS Racisme bemærker, at forslaget om at indføre en tidsbegrænsning på et år for tilladelser for beskæftigelse ikke kan anses for andet end en fælde for asylansøgere, der ikke altid kan huske de mange begrænsninger i den danske udlændingelovgivning udenad, og som nemt kan komme til at glemme at søge om forlængelse, inden tilladelsen udløber.

SOS Racisme bemærker endvidere, at det er urimeligt, at man for asylansøgere og afviste asylansøgere vil ophæve kontrakten, hvis de forlader asylcentret i 14 dage eller mere – uanset om de har oplyst, hvor de bor. Dette anser SOS Racisme for at være ubegrundet og urimeligt, da almindelige asylansøgere ikke har lige så nøje overvåget opholdspligt, som udlændinge på udrejsecentrene.

SOS Racisme stiller sig endvidere kritisk over for, at en tilladelse til beskæftigelse bortfalder, hvis asylansøgeren ikke betaler for sit og for sin families ophold på asylcentret, og bemærker i den forbindelse, at man hellere burde sikre et mindstebeløb af lønnen til eget brug, ud over de midler asylansøgere får som lommepenge eller kostpenge, så asylansøgeren fik en lille smule ud af at arbejde, også da arbejdet tit er forbundet med ekstra udgifter.

Som det fremgår af pkt. 2.4.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er hensigten bag forslaget om en tidsbegrænsning af adgangen til beskæftigelse at øge kontrollen af meddelte godkendelser og mindske risikoen for, at ordningen misbruges. For så vidt angår det anførte om, at der bør indføres en ordning, hvorefter asylansøgere, der er i beskæftigelse, orienteres, når det er tid til at ansøge om forlængelse, bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at den foreslåede ordning på dette punkt ikke adskiller sig fra, hvad der gælder på det ordinære beskæftigelsesområde, og det efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse tilkommer beskæftigelsestageren at sikre sig, at der ansøges rettidigt. Det bemærkes i den forbindelse, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 14 a, stk. 3, jf. lovforslaget § 1, nr. 5, har præciseret, at det forudsættes, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en meddelelse af godkendelse til beskæftigelse efter § 14 a vejleder ansøgeren om reglerne for forlængelse.

For så vidt angår SOS Racismes bemærkning om, at det vil være urimeligt at ophæve en kontrakt efter de pågældende bestemmelser, hvis udlændingen forlader asylcentret i 14 dage eller mere, uanset om udlændingen har oplyst, hvor vedkommende bor, bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at en udlænding, som det bl.a. fremgår af pkt. 2.4.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, efter ministeriets opfattelse ikke skal kunne støtte ret på en godkendelse i de tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen ikke er bekendt med, hvor vedkommende opholder sig, eller hvor den pågældende uden tilladelse har taget ophold uden for et indkvarteringssted. Som asylansøger skal man naturligvis følge

Udlændingestyrelsens anvisninger, idet dette dog ikke skal forveksles med den opholds- og meldepligt, der kan gælde for udlændinge, der er indkvarteret på udrejsecentre.

For så vidt angår SOS Racismes bemærkning om, at en godkendelse til beskæftigelse vil kunne bortfalde, såfremt en udlænding ikke betaler de udgifter til husleje, som vedkommende er blevet pålagt at betale efter udlændingelovens § 42 a, stk. 4, 1. pkt., bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, som det fremgår af pkt. 2.4.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det efter ministeriets opfattelse er uacceptabelt, at en udlænding kan oppebære lønindkomst som følge af en godkendelse til beskæftigelse, når vedkommende samtidig ikke betaler de udgifter, som vedkommende er blevet pålagt af Udlændingestyrelsen at betale. Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der bør gribes konsekvent ind over for misbrug og omgåelse af reglerne, og at loven derfor bør udformes i overensstemmelse hermed.

2.4. Asylansøgers adgang til at flytte i egen bolig og til privat indkvartering

Røde Kors har generelt forståelse for ønsket om at ligestille de udelukkelsesgrunde, der gælder for udlændinge, der søger eller har søgt om tilladelse til at være indkvarteret uden for asylcentre, som indført med asylaftalen i 2013, ligesom de anerkender behovet for at kunne inddrage alle former for tilladelser, der er opnået ved svig. Røde Kors opfordrer imidlertid regeringen til at overveje en langsigtet løsning for de mennesker, der befinder sig i Danmark på tålt ophold.

SOS Racisme bemærker, at asylansøgers ret til at flytte i selvstændig bolig og privat indkvartering begrænses, idet der hele tiden lægges vægt på, at asylansøgeren lever op til alle krav om at samarbejde med myndighederne, herunder at vedkommende yder sit bedste til oplysning af sin sag, medvirker til hjemsendelse ved en eventuel afvisning, besvarer alle henvendelser fra Udlændingestyrelsen og ikke tager ophold uden for asylcentret uden tilladelse eller udviser "svig", hvilket, SOS Racisme i øvrig finder, er et bredt og upræcist ord. SOS Racisme bemærker i den forbindelse, at det nok er for meget sagt, at de nævnte begrænsninger i adgangen til at flytte i egen bolig og til privat indkvartering vil motivere udlændingene til at samarbejde med myndighederne.

Som det fremgår af pkt. 2.5.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, bør en udlænding efter ministeriets opfattelse ikke kunne støtte ret på en godkendelse til at flytte i egen bolig eller blive privat indkvarteret i de tilfælde, hvor vedkommende ikke medvirker til at oplyse sin sag. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at de foreslåede konsekvenser for manglende medvirken vil medføre et øget incitament for udlændinge til at samarbejde med myndighederne. Det bemærkes i den forbindelse, at det efter udlændingelovens regler er en grundlæggende betingelse, at en udlænding skal medvirke til oplysningen af sin asylsag, ligesom det bemærkes, at lovforslaget ikke ændrer på de krav, som stilles til udlændinges medvirken.

2.5. Overførsel af klageadgang fra Udlændingenævnet til Ankestyrelsen

Datatislynet har i forhold til lovforslagets § 1, nr. 16, hvorved foreslås at indsætte en ny bestemmelse i udlændingelovens § 46 a, stk. 5, om, at Udlændingestyrelsens afslag på betaling af udgifter til sundhedsmæssige ydelser og sociale foranstaltninger skal kunne påklages til Ankestyrelsen, noteret sig ministeriets bemærkninger og vurderinger og på baggrund deraf fundet, at ændringsforslaget ikke giver anledning til yderligere bemærkninger.

Røde Kors bifalder forslaget om at ændre klageadgangen over Udlændingestyrelsens afslag på betaling af udgifter til sundhedsmæssige foranstaltninger fra Udlændingenævnet til Ankestyrelsen, idet sagstypen minder om de sager, Ankestyrelsen allerede behandler, hvorfor en overførsel af disse klagesager til Ankestyrelsen således vil medføre en styrkelse af området.

SOS Racisme er enig i lovforslagets begrundelse om, at Ankestyrelsen har mange års rutine i at arbejde med ankesager med sundhedsfagligt indhold.

2.6. Tydeliggørelse af hjemlen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge

Bedsteforældre for Asyl finder, at det forekommer irrelevant at lovgive for at regulere, om mindreårige asylansøgere skal indkvarteres separat, og henviser til, at en kompetent person, eksempelvis en socialrådgiver, ved samtaler vil kunne afklare, om en mindreårig part i et samlivsforhold vil foretrække adskilt indkvartering. Endvidere anfører Bedsteforældre for Asyl, at parterne bør blive orienteret om muligheden for skilsmisse som noget helt normalt i Danmark.

Udlændinge- og Integrationsministeriet henviser til bemærkningerne længere nedenfor.

Børnerådet er enig i, at asylansøgende par, hvor den ene er mindreårig, skal adskilles, hvis det er til barnets bedste. Børnerådet finder, at den mindreåriges ret til inddragelse efter Børnekonventionens artikel 12 bør skrives frem i lovforslaget, og at Udlændingestyrelsen i afdækningen af, hvorvidt der er tale om et tvangsægteskab, skal inddrage den mindreårige, så vedkommendes synspunkter kommer frem.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har fundet anledning til at præcisere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, således at det eksplicit fremgår, at den mindreåriges synspunkter og forklaringer, som disse er kommet til udtryk i forbindelse med partshøringen, vil skulle inddrages i vurderingen af, om forholdet er frivilligt, jf. også Danmarks forpligtelse efter Børnekonventionens artikel 12, stk. 1.

Dansk Psykolog Forening gør opmærksom på, at der altid bør foreligge en konkret vurdering af, hvorvidt man bør adskille gifte eller samlevende mindreårige udlændinge ved indkvartering i Danmark.

Udlændinge- og Integrationsministeriet henviser til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, hvoraf det fremgår, at afgørelsen altid vil skulle træffes på baggrund af en konkret og individuel vurdering af sagens omstændigheder.

Dansk Socialrådgiverforening anfører, at det er godt, at der nu kommer et eksplicit og klart lovgrundlag for Udlændingestyrelsens praksis om separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, men bemærker samtidig, at dette med fordel kunne have været sket på et tidligere tidspunkt.

Institut for Menneskerettigheder anfører, at den indledningsvise adskillelse af asylpar efter instituttets opfattelse aldrig kan betragtes som faktisk forvaltningsvirksomhed, idet adskillelse er et intensivt indgreb, og at det er problematisk, at solide retsgarantier ikke automatisk finder anvendelse ved den indledningsvise indkvartering, når Udlændingestyrelsen ikke på dette tidspunkt har vished for, at de ikke afbryder et beskyttelsesværdigt familieliv. Institutet anbefaler på den baggrund, at det afspejles i lovforslaget, at adskillelsen af asylpar kræver retssikkerhedsgarantier, der svarer til forvaltningslovens partsrettigheder, allerede ved den indledningsvise indkvartering, ligesom instituttet anbefaler, at det præciseres i lovudkastet, hvordan de omfattede udlændinge skal protestere, for at der træffes en forvaltningsretlig afgørelse.

Institut for Menneskerettigheder opfordrer endvidere til, at det i lovforslaget fastslås, at Udlændingestyrelsen er forpligtet til at vejlede asylparrene om deres rettigheder i forbindelse med indkvarteringsspørgsmålet, herunder at der er mulighed for at protestere mod den indledningsvise separate indkvartering med den konsekvens, at der træffes afgørelse om spørgsmålet med tilhørende grundigere sagsoplysning og partsrettigheder. Institutet er betænkelig ved, at Udlændingestyrelsen efter lovforslaget kan træffe afgørelse på et relativt begrænset grundlag, hvis der er behov for hurtigt at effektuere den separate indkvartering. Institutet anbefaler derfor, at det sikres, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse på et oplyst grundlag under inddragelse af de i lovforslaget oplyste kriterier i alle sager. Institutet anfører hertil, at i sager, hvor der foreligger konkrete indikationer på eller mistanke om tvang, vil der i overensstemmelse med forvaltningsretten kunne træffes en foreløbig afgørelse om separat indkvartering uden partshøring eller anden sagsoplysning, der snarest muligt efterfølgende følges op af en endelig afgørelse på baggrund af en fuldstændig oplysning af sagen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at iværksættelse af separat indkvartering af en gift eller samlevende mindreårig i strid med den mindreåriges ønske vil udgøre en forvaltningsretlig afgørelse. Udlændinge- og

Integrationsministeriet har fundet anledning til at præcisere bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, således at det fremgår, at det forudsætter et helt utvivlsomt grundlag – vurderet under behørig hensyntagen til parternes situation – at antage, at et par selv ønsker separat indkvartering. Hvis der således blot er indikationer, herunder stiltiende, på, at den ene eller begge af parterne ikke ønsker separat indkvartering, vil Udlændingestyrelsen skulle træffe en afgørelse herom, forinden den separate indkvartering vil kunne effektueres. Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere fundet anledning til at præcisere, at Udlændingestyrelsen vil skulle vejlede parterne om muligheden for at få truffet en afgørelse om spørgsmålet. Der henvises endvidere til bemærkningerne længere nedenfor.

Røde Kors anfører, at vurderinger af tvang i ægteskaber og udnyttelse af mindreårige ligger inden for det socialfaglige felt, og at det derfor klart anbefales at lade den eksisterende socialfaglige samarbejdsmodel håndtere alle former for bekymring for mistroivsel hos asylansøgere. Røde Kors anfører endvidere, at Udlændingestyrelsen bør have et bedre besluningsgrundlag, end hvad der kan lade sig gøre inden for få timer, hvis der skal træffes en saglig og proportional afgørelse i overensstemmelse med hensynet til barnets tarv og retten til familieliv. Røde Kors finder derfor, at den nuværende praksis for indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige asylansøgere bør ændres, således at der som udgangspunkt foretages en grundig socialfaglig vurdering af, om der skal ske separat indkvartering, eller om der skal iværksættes anden støtte til den mindreårige, forinden separat indkvartering iværksættes. I forhold til vurderingen af lovforslagets overensstemmelse med Børnekonventionen bemærker Røde Kors, at det ikke på forhånd kan afgøres, at hensynet til den mindreårige forælder vil have forrang for hensynet til parrets barn.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at iværksættelse af separat indkvartering efter lovforslaget skal ske på baggrund af en konkret og individuel vurdering af de foreliggende omstændigheder og henviser samtidig til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det fremgår, at i tilfælde, hvor hensynet til den mindreårige forælders tarv og hensynet til parternes børns tarv taler henholdsvis for og imod separat indkvartering, vurderes Børnekonventionen ikke at være til hinder for en praksis, hvorefter der efter en konkret og individuel vurdering kan iværksættes separat indkvartering af hensyn til at sikre, at den mindreårige forælder ikke fastholdes i et tvangsægteskab eller et tvangssamliv. Der henvises endvidere til bemærkningerne længere nedenfor.

SOS Racisme finder, at lovforslaget har et politisk formål. SOS Racisme ser således ikke beskyttelse af den mindreårige som en del af formålet med lovforslaget, idet dette vil kræve, at begge parter udtaler sig hver for sig ved en reel partshøring inden en eventuel adskillelse. SOS Racisme finder, at lovforslaget hviler på politikernes og myndighedernes fordomme om, at unge kvinder fra tredjelande altid er undertrykte og behandles dårligt af deres mænd.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at den nuværende praksis for indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge, som lovforslaget tydeliggør det retlige grundlag for, ligger inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser og danske forvaltningsretlige principper, samt at denne praksis afspejler en politisk stillingtagen til spørgsmålet om, hvilken ordning for indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige, der skal gælde.

I forhold til bemærkningerne fra Bedsteforældre for Asyl og Røde Kors om socialfaglige vurderinger bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at Udlændingestyrelsen efter Børnekonventionens artikel 3 er forpligtet til at sætte barnets tarv i første række i forbindelse med afgørelser om indkvartering af mindreårige asylansøgere. Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at de sociale myndigheder vil kunne iværksætte sociale foranstaltninger over for asylansøgere under Udlændingestyrelsens forsørgelsesforpligtelse, i det omfang Udlændingestyrelsen ikke kan imødekomme asylansøgerens behov inden for asylsystemet.

I forhold til bemærkningerne fra Bedsteforældre for Asyl, Institut for Menneskerettigheder og SOS Racisme om vejledningspligt bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, at en afgørelse efter § 42 a, stk. 7, 3. pkt., som med lovforslaget bliver til 4. pkt., vil indebære, at forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring skal iagttages. Udlændinge- og Integrationsministeriet har på baggrund af høringssvarene fundet anledning til at uddybe bemærkningerne, således at det fremgår, at også forvaltningslovens øvrige regler om partsrettigheder, herunder begrundelse, vejledningspligt og klagevejledning, skal iagttages, herunder at partshøringerne vil skulle gennemføres med parterne hver for sig, og at Udlændingestyrelsen i den forbindelse vil skulle vejlede om de gældende regler for skilsmisse.

I forhold til Institut for Menneskerettigheders og Røde Kors' bemærkning om Udlændingestyrelsens beslutningsgrundlag ved den indledningsvise indkvartering bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9, vil afgørelsen herom ofte træffes blot få timer efter parternes ankomst, og Udlændingestyrelsens beslutningsgrundlag vil derfor ofte være relativt begrænset. Afgørelse om separat indkvartering sker af hensyn til at sikre, at den mindreårige ikke udsættes for tvang under den indledningsvise indkvartering i asylsystemet, hvor Udlændingestyrelsen endnu ikke har haft mulighed for grundigt at vurdere, om samlivet er frivilligt. Udlændinge- og Integrationsministeriet har fundet anledning til at præcisere, at når der træffes en afgørelse om separat indkvartering som en foreløbig afgørelse af hensyn til hurtigt at skabe et grundlag for at effektuere den indledningsvise separate indkvartering, vil den foreløbige afgørelse skulle følges op af en endelig afgørelse, når Udlændingestyrelsen har et bedre grundlag herfor.

2.7. Fuldbordelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge

Foreningen af Udlændingeretsadvokater så helst, at indholdet af lovforslaget forblev omfattet af den almindelige lovgivning, idet overførsel af reglerne til udlændingeloven således, at tvangsanbringelse af uledsagede mindreårige børn med eller uden lovligt ophold i Danmark fremover skal ske efter udlændingeloven og ikke efter lov om social service, eventuelt vil kunne forstås som en diskriminering af udenlandske mindreårige uledsagede børn i forhold til danske børn i samme situation.

Udlændinge- og Integrationsministeriets henviser til bemærkningerne længere nedenfor.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater bemærker, at den mindreårige uledsagede udlændings repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, efter det foreslåede skal inddrages for at sikre opnåelse af forståelse af afgørelser og en skånsom fuldbyrdelse, men at der ikke til denne repræsentant stilles særlige betingelser til eksempelvis ansvarlighed, professionalisme mv.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at den personlige repræsentants rolle ikke er at yde juridisk bistand, men at yde støtte til barnet under myndighedernes sagsbehandling, f.eks. ved at være til stede under en asylsamtale og støtte barnet i mere personlige forhold. Repræsentanten skal støtte og vejlede og kan i øvrigt træffe alle de beslutninger, som en forældremyndighedsindehaver normalt kan træffe. Der henvises til pkt. 3.5.1 i bemærkningerne til lov nr. 1543 af 21. december 2010 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (Revision af reglerne om uledsagede mindreårige udlændinge m.v.), jf. Folketingstidende 2010-2011, A, L 37 som fremsat, side 21.

Der er med den foreslåede ændring af udlændingeloven ikke tiltænkt en udvidelse af repræsentationsordningen. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunen efter lovforslaget skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og eventuelt den pågældendes repræsentants, jf. udlændingelovens § 56 a, stk. 1, andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings tarv vil tale afgørende imod, så det så vidt muligt helt undgås, at det bliver nødvendigt at rekvirere politiets bistand ved fuldbyrdelsen af sådanne afgørelser.

Foreningen af Udlændingeretsadvokater bemærker desuden, at begrebet i den foreslåede § 62 l, stk. 7, "afgørelse til den mindreårige udlændings bedste" er forholdsvis vagt og elastisk.

Som det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 62 l, stk. 7, vil det blive tydeliggjort i udlændingeloven, at fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse og ændring af anbringelsessted uden samtykke samt foreløbige afgørelser herom skal varetage den uledsagede mindreårige udlændings tarv og skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader. Det vil bl.a. indebære, at afhentningen af den uledsagede mindreårige udlænding på indkvarteringsstedet eller på

anbringelsesstedet skal tilrettelægges og gennemføres på en måde, der er så skånsom som muligt over for den uledsagede mindreårige udlænding, indkvarteringsstedet, anbringelsesstedet samt eventuelle øvrige børn og unge på indkvarteringsstedet eller anbringelsesstedet og med størst mulig hensyntagen til den uledsagede mindreårige udlændings integritet. Der kan f.eks. være behov for, at den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, kontaktpædagoger eller andre, som den uledsagede mindreårige udlænding er tryk ved, er til stede ved afhentningen af den pågældende og sammen med en sagsbehandler ledsager den uledsagede mindreårige udlænding.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse vil gælde i tillæg til reglerne i §§ 2-8 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder proportionalitetsprincippet, som således vil finde anvendelse.

Kommunalbestyrelsens adgang til at foretage tvangsindgreb efter den foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 62 l må således kun anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet.

Foreningen for Udlændingeretsadvokater bemærker endelig, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse om, at udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med social- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om gratis advokatbistand, bør ændres til, at kommunalbestyrelsen – som det følger af § 72 i lov om social service – skal tilbyde den unge, der er fyldt 12 år, gratis advokatbistand.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at der i § 10 i bekendtgørelse nr. 1019 af 28. august 2017 om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne, der er fastsat i medfør af bl.a. udlændingelovens § 62 l, stk. 8, der med lovforslaget ændres til § 62 l, stk. 10, er fastsat regler om advokatbistand, hvorefter Udlændingestyrelsen skal tilbyde den uledsagede mindreårige udlænding gratis advokatbistand under en sag om 1) anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, jf. § 62 m-62 o, 2) godkendelse af en foreløbig afgørelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 3, 2. pkt., 3) gennemførelse af en undersøgelse efter udlændingelovens § 62 q, stk. 6, 4) opretholdelse af en afgørelse efter § 8 (fornyset afgørelse ved opretholdelse af længerevarende foranstaltninger), 5) ændring af anbringelsessted efter § 14 og 6) afbrydelse af forbindelsen mv. efter § 20, stk. 4-6.

KL finder det uhensigtsmæssigt, at der er udarbejdet en række bestemmelser i udlændingeloven, der stort set er identiske med de bestemmelser, som kommunerne arbejder efter i serviceloven, når et udsat barn eller ung skal anbringes uden for hjemmet. Efter KL's vurdering vil det være hensigtsmæssigt, hvis man i udlændingeloven alene henviser til reglerne i serviceloven, så kommunerne kun har ét regelsæt, de skal følge, når et barn eller ung skal anbringes på et anbringelsessted, da det vil betyde mindre forvirring og mindre bureaukrati.

Udlændinge- og Integrationsministeriet henviser til bemærkningerne længere nedenfor.

KL anfører, at det foreslåede om, at kommunernes fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge og afgørelse om ændring af anbringelsessted, hvor politiet yder bistand til kommunen, skal registreres og indberettes til Ankestyrelsen, vil medføre et ikke ubetydeligt ressourcetræk for kommunerne.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at kommunerne allerede i dag efter reglerne i § 64, stk. 7, i lov om social service har en forpligtelse til at foretage en lignende indberetning. Udlændinge- og Integrationsministeriet har fundet anledning til at præcisere, at alene fuldbyrdelse af afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, om ændring af anbringelsessted under opholdet og foreløbige afgørelser om ændring af anbringelsessted, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 8, 1. pkt. – som efter servicelovens § 64, stk. 7 – skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen.

Røde Kors finder det meget positivt, at der med de foreslåede ændringer i udlændingeloven kommer et helt klart hjemmelsgrundlag for fuldbyrdelse af børn og ungeudvalgenes afgørelser truffet efter udlændingeloven, idet Røde Kors i forbindelse med deres arbejde med uledsagede mindreårige udlændinge har været vidner til, at der har været usikkerhed om retsgrundlaget i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse. Røde Kors mener dog fortsat, at alle regler vedrørende sociale indsatser bør være samlet i lov om social service.

Røde Kors finder endvidere, at det er positivt, at det fremgår af bemærkningerne, at tvangsindgreb alene må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og at politiet kun må anvende magt, hvis den findes nødvendig og forsvarlig, ligesom der er en vigtig fremhævnelse af, at både den mindreåriges repræsentant, familie eller andet netværk kan spille en vigtig rolle i forbindelse med sociale sager. Røde Kors anfører afslutningsvist, at det foreslåede om, at fuldbyrdelser skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen, er en god måde at sikre tilsyn med området og en god retssikkerhedsmæssig foranstaltning.

I forhold til bemærkningerne om, at regler om tvangsanbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge bør fremgå af serviceloven fremfor af udlændingeloven, bemærker Udlændinge- og Integrationsministeriet, at reglerne i serviceloven som udgangspunkt ikke er fastsat med henblik på tvangsmæssig anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge, der opholder sig på et indkvarteringssted, og som befinder sig her i landet uden deres forældre eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted.

Reglerne i udlændingelovens kapitel 9 b om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge blev derfor ved lov nr. 702 af 8. juni 2017 om ændring af

udlændingeloven, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og lov om socialtilsyn (Ro og orden på indkvarteringssteder for uledsagede mindreårige udlændinge m.v.) indsat for at sikre en klar hjemmel til at tvangsanbringe uledsagede mindreårige udlændinge med enten processuelt ophold eller ulovligt ophold. Herunder da der på en række punkter er behov for at tilpasse reglerne om anbringelse til den særlige situation, som uledsagede mindreårige befinder sig i. Der henvises herved til Folketingstidende 2016-2017, A, L 204 som fremsat, side 24 ff.

Det er i forlængelse heraf Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at en klar lovfæstet angivelse af, hvilken myndighed der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af børn og ungeudvalgets afgørelser efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, herunder hvilke beføjelser denne myndighed har i den forbindelse, ligeledes bør fremgå af udlændingeloven.

2.8. Genindførelse af erklæringsadgangen for tidligere danske statsborgere

Danes Worldwide mener, at man bør indføre en generhvervelsesmulighed for dansk statsborgerskab for tidligere danske statsborgere uden tidsbegrænsninger. Danes Worldwide foreslår derfor, at generhvervelse af det danske statsborgerskab for tidligere danske statsborgere, som opfylder de fastsatte betingelser i indfødsretsloven, skal være muligt til enhver tid fremover, som i de andre nordiske lande. Danes Worldwide har endvidere anført, at der bør indføres en mulighed for, at ansøgninger indkommet til Udlændinge- og Integrationsministeriet i den mellemliggende periode vil blive imødekommet på samme vilkår, som ansøgninger indgivet i perioden før den 31. august 2020 eller efter 1. april 2021, således at disse personer ikke skal betale gebyr igen og indsende en ny erklæring.

SOS Racisme har anført, at man kunne overveje at forlænge ordningen med 10 år eller eventuelt gøre den tidsbegrænset.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at den foreslåede erklæringsadgang er en genindførelse af den erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere, der gjaldt i den 5-årige periode fra den 1. september 2015 til den 31. august 2020. Med en genindførelse af erklæringsadgang for en ny 5-årig periode vil tidligere danske statsborgere, der ikke benyttede sig af den tidligere erklæringsadgang, og som måtte ønske at generhverve det danske statsborgerskab, have mulighed herfor. Såfremt der efter denne periode viser sig fortsat at være behov for en erklæringsadgang, vil det kunne overvejes at forlænge erklæringsadgangen på det tidspunkt.

For så vidt angår spørgsmålet om gebyrbetaling følger det af indfødsretslovens § 12, stk. 1, 4. pkt., at der kun betales gebyr én gang for afgivelse af erklæring om dansk indfødsret.

3. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

Lovforslaget adskiller sig, foruden mindre tekniske og redaktionelle ændringer, fra de udkast, der har været sendt i høring, på nedenstående punkter.

3.1. Karensperiode i visse visumsager

Under lovforslagets pkt. 3 (Forholdet til Grundloven og Danmarks internationale forpligtelser) er et tidligere pkt. 3.2 om karensperiode i visse visumsager udgået, idet det allerede af lovforslagets pkt. 2.2.3 og af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 4 c, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, følger, at den foreslåede karensregel ikke finder anvendelse i særlige tilfælde, f.eks. hvis det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder EMRK artikel 8. Bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 4 c, stk. 8, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, er samtidig hermed uddybet med eksempler på tilfælde, hvor meddelelse af afslag på visum med karensperiode vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

3.2. Asylansøgeres adgang til beskæftigelse

For så vidt angår § 14 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, om forlængelse af godkendelse til beskæftigelse, er det i lovforslaget præciseret, at det forudsættes, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en meddelelse af godkendelse til beskæftigelse efter § 14 a vejleder ansøgeren om reglerne for forlængelse.

3.3. Overførsel af klageadgang fra Udlændingenævnet til Ankestyrelsen

I lovforslagets § 5, stk. 7, er der tilføjet en ordensforskrift, hvorefter regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 46 a, stk. 8, jf. lovebekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 46 a, stk. 9. Baggrunden for ordensforskriften er, at udlændingelovens § 46 a, stk. 8, rykkes som følge af forslaget om at indsætte et nyt stykke i § 46 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 16.

3.4. Tydeliggørelse af hjemlen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge

Som følge af indsættelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, af et nyt punktum, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, er der foretaget konsekvensrettelser i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, og § 60, stk. 1, 1. pkt., hvorefter henvisningen til udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 4. pkt., er ændret til en henvisning til § 42 a, stk. 7, 5. pkt. Konsekvensrettelserne fremgår af lovforslagets § 1, nr. 7.

Som følge af indsættelsen i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, af et nyt punktum, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, er der foretaget konsekvensrettelser i udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 4, § 36, stk. 2, 1. pkt., § 36, stk. 5, § 36, stk. 6, § 46 a, stk. 6, nr. 1, og § 60, stk. 1, 1. pkt., hvorefter henvisningen til udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt.,

er ændret til en henvisning til § 42 a, stk. 7, 4. pkt. Konsekvensrettelserne fremgår af lovforslagets § 1, nr. 8.

Der er i udlændingelovens § 46 a, stk. 6, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, indsat en hjemmel til, at Udlændingestyrelsens afgørelser efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 4. pkt., der er truffet i henhold til § 42 a, stk. 7, 3. pkt., om, at indkvarteringen af en mindreårig udlænding, der er samlevende eller har indgået ægteskab, religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold, sker af hensyn til den mindreåriges tarv, herunder hensynet til at give den mindreårige en betækningsperiode, medmindre hensynet til familiens enhed tilsiger fælles indkvartering, og dette ikke er i strid med den mindreåriges tarv, vil kunne påklages til Udlændingenævnet.

Bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 9, er præciseret som beskrevet ovenfor under pkt. 2.6.

3.5. Fuldbyrkelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge

Som følge af indsættelsen af nye stykker 7 og 8 i udlændingelovens § 62 l, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, er der foretaget konsekvensrettelser i udlændingelovens § 56 b, stk. 1, og § 56 e, stk. 1, hvorefter henvisningen til udlændingelovens § 62 l, stk. 8, er ændret til en henvisning til § 62 l, stk. 10. Konsekvensrettelserne fremgår af lovforslagets § 1, nr. 24.

Det nye stk. 8 i udlændingelovens § 62 l, jf. lovforslagets § 1, nr. 28, er præciseret således, at det ligesom i servicelovens § 64, stk. 7, fremgår, at fuldbyrkelse af afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 10, nr. 7, om ændring af anbringelsessted under opholdet og foreløbige afgørelser om ændring af anbringelsessted, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 8, 1. pkt., skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen.

I lovforslagets § 5, stk. 8, er der tilføjet en ordensforskrift, hvorefter regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 62 l, stk. 7-9, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 62 l, stk. 9-11. Baggrunden for ordensforskriften er, at udlændingelovens § 62 l, stk. 7-9, rykkes som følge af forslaget om at indsætte to nye stykker i § 62 l, jf. lovforslagets § 1, nr. 28.

3.6. Berigtigelse af bestemmelsen om den personkreds, der efter ansøgning kan modtage danskbonus efter integrationsloven

I lovforslagets § 3 er der indsat en berigtigelse af integrationslovens § 22, stk. 1, om danskbonus i overensstemmelse med lovens forarbejder, således at det udtrykkeligt fremgår, at det er udlændinge omfattet af § 2, stk. 2, 3 eller 4, der er blevet tilbudt et selvforsørgelses- og hjemrejseprogram eller et

introduktionsprogram, jf. § 16, stk. 1, 2 eller 9, der udgør persongruppen omfattet af muligheden for danskbonus, såfremt bestemmelsens øvrige betingelser er opfyldt.

I lovforslagets § 4 er der indsat en ny bestemmelse om lovforslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Af bestemmelsens stk. 1 fremgår det, at loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at lovens §§ 1 og 2 træder i kraft den 1. juli 2021. Endelig fremgår det af bestemmelsens stk. 3, at lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

Det betyder, at lovforslagets § 3 om berigtigelse af bestemmelsen om danskbonus efter integrationsloven § 22 vil træde i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Det betyder endvidere at lovforslagets § 1 om ændring af udlændingeloven og lovforslagets § 2 om ændring af indfødsretsloven træder i kraft den 1. juli 2021.